

spotmedia.ro

Imposibila întoarcere, eticheta de agresor și cârja olimpică de la Beijing

Mihai Oprișor

6-8 minutes

Când mă gândesc la ce era URSS și la ce a ajuns azi Rusia mă cuprinde, vorba poetului, o tristete jenantă și iremediabilă. Din perspectiva aceasta înțeleg dorința atroce a Kremlinului de a întoarce roata istoriei. Roată și iar roată, mai întoarce-te o dată, spune cântecul nostru popular. Dar Putin nu clamează reîntoarcerea la marele imperiu comunist rus, ci la anii tinereții proprii și personale, cum ar zice cântecul, adicătelea la anul 1997.

- Când Cehoslovacia a luat-o razna și a „deviat” de la învățăturile marxist-leniniste, URSS a trimis tancurile la Praga. Era primăvară și statele tratatului de la Varșovia s-au îmbulzit să trimită și ele trupe în capitala Cehiei ca să-și dovedească slugărnicia ideologică față de Moscova. Și iarna comunistă s-a așternut nu doar peste Cehoslovacia, ci și peste ele.

Iar acum Rusia se câcăie de două luni cu invazia Ucrainei și nimeni nu se înghesuie să o ajute. Măreața organizație de state care se ajută militar, formată din Rusia, Belarus, stanurile din Asia Centrală și Armenia, adică OTSC, nu funcționează. Sefii lor nu sar ca să susțină Moscova nici măcar declarativ, nu cu

armament și soldați. Nu doar pentru că aceste state știu cine pe cine agrează, ci pentru că organizația aia are un singur sens, dinspre Rusia spre ele. Rusia are dreptul să trimită trupe pe teritoriile vasalilor, fluxul invers este de neconceput.

- Când URSS purta război mondial împotriva capitalismului a intrat în Afganistan fără jenă, a trimis rachete nucleare în Cuba fără să clipească, a trimis militari în Africa de Sud fără să explice nimănui nimic. Motivul era subînțeles și făcea parte din propaganda stalinistă a victoriei mondiale a comunismului. URSS nu simțea nevoia de a se justifica înaintea nimănui.

Acum tata Putin & mașinăria de propagandă afiliată trebuie să explice lumii de ce vrea întoarcerea la situația politică și militară din 1997. Nu-mi pot imagina o situație mai penibilă decât atât. „Vrem ce-a fost măcar atunci pentru că am pierdut aproape tot” este explicația pe care Lavrov & ceilalți politrucii ruși se jonează să o pronunțe.

- URSS avea atunci ambiția imperială roșie de a se război cu lumea capitalistă oriunde pe glob, de a organiza lovituri de stat pro-comuniste prin Africa, Asia sau America de Sud ca să-și extindă puterea. Acum Rusia a ajuns să se războiască cu o parte a fostei URSS, adică cu Ucraina.
- Țările din defunctul tratat de la Varșovia au ieșit de sub puterea Rusiei și au revenit la ce erau, au redevenit parte din Europa, adică parte UE și parte din NATO. Fosta URSS s-a desființat și s-a dispersat în state naționale, state cu interese divergente și centrifuge față de Moscova. Moscova are acum mari probleme cu Ucraina pentru că nu poate genera bunăstarea economică și politică generată de Europa.

Comunismul a pierdut războiul economic cu Vestul, Rusia de acum continuă păgubos și pierzător același tip de război. Iar

Putin vrea să șteargă cu buretele istoria a două decenii pentru ca Rusia să redevină ce a fost când era dumnealui în putere. Rusia vrea o revenire la situația anterioară cu amenințarea politică și militară susținută de Katiușa și de tancuri pentru că altceva nu știe. Pentru că a încercat rețeta asta în Crimeea și Dombas și dacă i-a ieșit de două ori i se pare că îi va ieși și la a treia încercare.

Ce nu vrea să știe Putin, ce nu vrea să accepte este că roata istoriei nu se poate întoarce cum dorește el.

- Ce știe Rusia să facă este să bage gaz sub cazanul propagandei, care propagandă produce un efect de seră urât mirositor și nefolositor pe plan extern.

Biata lume s-a schimbat și, după cele două războaie mondiale care au sfâșiat secolului trecut, vede în război cel mai mare rău posibil. Agresorii sunt etichetați ca atare și sunt maculați irevocabil de etichetă. Degeaba se zbat să fie recunoscuți cum vor ei să fie în mentalul colectiv, când deja lumea a recunoscut în ei ce sunt cu adevărat. Chestiunea asta total neplăcută se întâmplă și în țara agresorilor, nu numai în afară, d-aia propaganda rusă are picioare de lut și nu miroase a apă de roze ci a trăscău puturos.

Nu poți schimba percepția istorică despre tine cum nu poți întoarce roata istoriei, fie și măcar la nivelul 1997, pentru că Rusia s-a definit ca stat agresor prin comportament, iar Putin nu poate scăpa de eticheta asta.

Concluzia este că orice încercare propagandistică de a atrage Ucraina sau occidentul în jocul său nu îi va ieși Moscovei. Orice provocare va înscena, orice dramoletă va produce, eticheta de agresor nu va putea fi dezlipită de pe rubașca maicii Rusii.

- Autocrații au devenit din ce în ce mai însingurați și

conștientizează asta, de aia încearcă să se sprijine unii pe alții. Dacă China este de partea Rusiei în privința „conflictului” cu SUA și NATO este pentru că și președintele Xi Jinping se simte aidoma țarului Putin, se simte amenințat de prosperitatea vestică și de eticheta pe care i-o vor aplica istoricii după ce nu va mai fi. Agresorii lasă în urmă moșteniri execrabile, viața și „opera” lui Mao, Lenin și Stalin sunt o dovadă irefutabilă.

Până la invadarea Ucrainei, cei doi autocrați vor sta scaun lângă scaun și mască lângă mască delectându-se cu victoriile sportivilor ruși și chinezi la olimpiadă, ca să-și ostoiască orgoliile maculate de istorie.

Iar de-a lungul desfășurării olimpiadei de iarnă de la Beijing, nimeni nu va îndrăzni să-i spună țarului că roata istoriei s-a întors, dar s-a întors pe dos: după ce Stalin l-a ajutat pe Mao să impună comunismul în China, acum e rândul lui Jinping să-i ofere o cârjă olimpică lui Putin ca acesta să-și mai ostoiască egoul.

Pentru că visul unui autocrat, al unui dictator sau al unui opresor este aidoma cu cel al gangsterului ce a adunat cu pistolul mitralieră primul milion de dolari: să-și cumpere costum și să asculte într-o lojă de la Scala corul robilor din Nabucodonosor. Adică să fie acceptat de lumea bună.

Ce nu înțeleg agresorii este că dacă politicienii le pot accepta astfel de dorințe, biata roată a istoriei nu o va face niciodată, oricât i-ai cere să se întoarcă la vremuri mai bune. Iar ce știu este că dacă lumea bună nu le oferă realizarea dorințelor o pot face dumnealor pe cont propriu, fie la Soci, fie la Beijing.

În fiecare zi scriem pentru tine. Dacă te simți informat corect și ești mulțumit, dă-ne un like. 🙌

Articolele zilei pe spotmedia.ro